

U 46/2014 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska fonden för strategiska investeringar (*Efsi*) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 13 januari 2015 till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska fonden för strategiska investeringar (*Efsi*) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 12 februari 2015

Finansminister *Antti Rinne*

Konsultativ tjänsteman Joanna Tikkanen

FINANSMINISTERIET

PROMEMORIA
EU/2015/0525**KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖR-
ORDNING OM EUROPEISKA FONDEN FÖR STRATEGISKA INVESTERINGAR
(EFSI) OCH OM ÄNDRING AV FÖRORDNINGARNA (EU) NR 1291/2013 OCH (EU) NR
1316/2013****1 Förslagets bakgrund och mål-
sättning**

Europeiska kommissionen lade den 13 januari 2015 fram ett förslag om Europeiska fonden för strategiska investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013. Till förslaget till förordning hänför sig dessutom kommissionens förslag till ändringsbudget nr 1/2015.

Bakgrund till förslaget till förordning utgör kommissionens meddelande av den 26 november 2014 om en investeringsplan för Europa, som syftar till att främja tillväxten och konkurrenskraften i Europa med hjälp av investeringar.

Som en följd av den ekonomiska och finansiella krisen har investeringarna i EU minskat med 15 procent sedan toppnoteringarna år 2007, vilket leder till att den ekonomiska återhämtningen, skapandet av nya arbetstillfällen och den långsiktiga tillväxten och konkurrenskraften bromsas. Europeiska kommissionens ordförande ser i sina politiska riktlinjer för kommissionen för åren 2014–2019 investeringsunderskottet som en central politisk utmaning. Kommissionen har därför föreslagit en investeringsplan för Europa för att lösa problemet. Investeringsplanen baserar sig på tre delmål som stöder varandra. 1) Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), 2) riktade initiativ och 3) åtgärder som bidrar till större förutsägbarhet på lagstiftningsområdet och avlägsnar hinder för investeringar.

Enligt förslaget ska fonden inrättas genom ett avtal mellan kommissionen och EIB. Genom den föreslagna förordningen inrättas den nödvändiga rättsliga ramen inom vilken kommissionen ges befogenhet att ingå avtal,

fastställs avtalets centrala innehåll och tillhandahålls unionens budgetanslag för investeringsplanens två första delar. Målet är att fonden ska inleda sin verksamhet i juni 2015.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll**2.1 Europeiska fonden för strategiska investeringar**

Kommissionen föreslår att Efsi inrättas inom Europeiska investeringsbanken (EIB) och att målet med fonden är att mobilisera minst 315 miljarder euro i ytterligare investeringar under de följande tre åren eller före utgången av budgetramperioden (2020). Enligt förslaget ska kommissionen samarbeta med EIB som strategisk partner. Eftersom Efsi inrättas inom EIB har den ingen ställning som juridisk person, vilket innebär att finansierings- och investeringstransaktionerna från fonden i praktiken genomförs av EIB. Om fonden inrättas med det snaraste, kan målbeloppet på 315 miljarder euro enligt uppskattning uppnås inom tre år. I förslaget anges inte när fondens verksamhet ska upphöra.

Enligt förslaget ska EIB investera 5 miljarder euro i fonden och EU stå som garant för 16 miljarder euro. Strävan är att i så stor utsträckning som möjligt få privat finansiering till investeringsplanen. Enligt kommissionens bedömning blir multiplikatoreffekten femtonfaldig. (Varje euro genererar 15 euro i annan finansiering.) Enligt kommissionen genererade medlen i finansieringsinstrumenten i EU:s budget under EU:s förra budgetramperiod 2007—2013 i medeltal ett femtonfaldigt belopp i annan finansiering. Kommissionen bedömer utgående från detta att sam-

ma multiplikatoreffekt kan uppnås vad gäller de medel som kanaliseras genom den nya fonden.

Fonden ska stödja två delområden, varav det första är strategiska investeringar av betydelse för samhället och ekonomin. Det andra delområdet är små och medelstora företag samt medelstora företag (företag med mindre än 3 000 anställda). Inom det sistnämnda delområdet handlar det om att öka tillgången till finansiering, och detta stöd ska kanaliseras genom den separata, befintliga Europeiska investeringsfonden (*EIF*) för att man ska kunna dra nytta av EIF:s erfarenhet av dessa verksamheter. Beslut om den verksamhet som bedrivs av EIF ska enligt förslaget fattas av EIF:s styrande organ.

Efsi bör enligt förslaget inriktas på investeringar som förväntas vara ekonomiskt och tekniskt bärkraftiga. Enligt kommissionen bör Efsi inriktas på projekt med en högre risk-/avkastningsprofil än nuvarande EIB-projekt för att sörja för additionalitet i förhållande till nuvarande transaktioner.

Enligt kommissionens förslag bör Efsi finansiera projekt i hela unionen, även i de medlemsstater som drabbats hårdast av den finansiella krisen. Kommissionen betonar ändå att ingen geografisk eller sektorsvis tilldelning ska tillämpas vid valet av de projekt som finansieras. Dessutom bör Efsi endast användas när finansiering inte finns tillgänglig från andra källor på rimliga villkor.

Fonden bör enligt förslaget stödja ett brett spektrum av finansiella produkter, däribland eget kapital, skulder eller garantier, för att på bästa sätt tillgodose de enskilda projektens behov. Det breda spektrumet av produkter bör göra det möjligt för Efsi att anpassa sig till marknadens behov samtidigt som man uppmuntrar privata investeringar i projekten. Efsi bör inte vara ett substitut för privat marknadsfinansiering, utan bör i stället katalysera privat finansiering genom att åtgärda marknadsmisslyckanden på ett sätt som garanterar att offentliga medel används så effektivt och strategiskt som möjligt. Kravet på förenlighet med reglerna om statligt stöd bör bidra till en sådan effektiv och strategisk användning.

Enligt kommissionens förslag ska fonden ha en styrelse, en investeringskommitté, en

verkställande direktör och en biträdande verkställande direktör.

Enligt förslaget ska till en början enbart kommissionen och EIB vara representerade i styrelsen. Så länge som EIB och kommissionen är de enda bidragsgivarna till Efsi ska antalet ledamöter och röster i styrelsen tilldelas på grundval av storleken på dessa två bidragsgivares bidrag, och alla beslut ska fattas i samförstånd. Medlemsstaterna och andra tredje parter ska kunna ansluta sig till Efsi-avtalet genom att investera i fonden. För detta finns inget minimibelopp angivet i förordningen. De får då en plats i styrelsen, där antalet ledamöter och röster beror på storleken på bidragen. Kommissionen och EIB ska enligt förslaget dock ha vetorätt i styrelsens beslutsfattande. Styrelsen ska besluta om den allmänna inriktningen för Efsis verksamhet, om investeringsstrategin, riskprofilen, de operativa strategierna och allokeringen av tillgångar. Styrelsen ska även utse medlemmarna i investeringskommittén.

Det föreslås att det under styrelsen inrättas en investeringskommitté som bedömer enskilda projekt och bestämmer vilka projekt som beviljas stöd ur EU-garantifonden. Investeringskommittén ska bestå av sex oberoende marknadsexperter och Efsis verkställande direktör. Den verkställande direktören ska ansvara för den dagliga förvaltningen av fonden. Den verkställande direktören och biträdande verkställande direktören ska utses av styrelsen efter ett gemensamt förslag från kommissionen och EIB.

Medlemsstaterna kan bidra till Efsi på tre sätt: 1) med ett eget kapitaltillskott direkt till fonden, 2) genom att delta i investeringsplattformar, antingen ensamma eller tillsammans med andra medlemsländer, för vissa regionala eller sektoriella projekt, eller 3) genom att delta i ett enskilt projekt. Enligt kommissionens förslag ska medlemsländerna kunna använda medel från strukturfonderna till Efsi-projekt, om användningen uppfyller kriterierna för stödberättigande och om medlemsstaten så bestämmer.

2.2 EU-garantifonden

För EU:s garanti på 16 miljarder euro ska det inrättas en EU-garantifond. Enligt försla-

get ska förhållandet mellan betalningarna från unionens budget och unionens totala garantiförpliktelser vara 50 procent, vilket kommissionen på basis av tidigare erfarenheter anser vara lämpligt. Detta betyder att 8 miljarder euro kanaliseras till garantifonden. Garantifonden ska skydda budgeten mot förluster som Efsi eventuellt lider i samband med stöd till projekt. Om de medel som finns att tillgå i garantifonden ändå är otillräckliga, ska förlusterna (upp till EU:s högsta garantiförpliktelse) täckas med hjälp av anslag som vid behov senare separat förs in under en budgetrubrik som föreslås i EU:s ändringsbudget 1/2015.

Garantifonden ska bildas genom gradvisa betalningar från unionens budget. Garantifonden ska sedan även motta intäkter och återbetalningar från projekt som får stöd genom Efsi samt indrivna belopp från försumliga gäldenärer, om garantifonden redan har fullgjort sina skyldigheter enligt garantin till EIB. För att delvis finansiera bidraget från unionens budget bör det ske en minskning av de tillgängliga anslagen inom Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014—2020) och Fonden för ett sammanlänkat Europa. Dessa program tjänar inte samma syften som Efsi. Minskningen av bägge programmen för att finansiera garantifonden förväntas dock säkerställa större investeringar inom vissa delar av deras respektive mandat än vad som är möjligt genom de befintliga programmen. Efsi bör kunna fungera som en hävstång för EU-garantin och därigenom mångfaldiga den finansiella effekten inom dessa områden av forskning, utveckling och innovation samt transport, telekommunikation och energiinfrastruktur, jämfört med om medlen hade spenderats inom de planerade programmen Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa.

Om anspråk görs på garantin minskas garantivolymen under det ursprungliga beloppet på 16 miljarder euro. Enligt förslaget till förordning bör de framtida intäkterna från Efsi-verksamheterna tillåtas att fylla på EU-garantin upp till detta ursprungliga belopp. Förutom möjliga förluster på aktiekapitalinvesteringar, där EIB kan besluta att göra ett omedelbart anspråk på garantin, bör anspråk på garantin enligt förslaget endast göras en

gång per år efter det att alla vinster och förluster till följd av utestående transaktioner har kvittats mot varandra.

Kommissionen föreslår att den ska ges befogenhet att genom en delegerad akt justera garantifondens målbelopp med 10 procent efter 2018.

Avsikten är att åtagandebemyndiganden för EU-garantifonden ska tillhandahållas årligen 2015—2018, så att åtagandena sammanlagt uppgår till 8 miljarder euro år 2018. De betalningsbemyndiganden som följer av åtagandena ska överföras till fonden under åren 2016—2020. Det första året överförs 500 miljoner euro. År 2017 överförs 1 miljard euro i betalningsbemyndiganden och år 2018 överförs 2 miljarder euro. Avsikten är att det år 2019 och 2020 vardera ska överföras 2,25 miljarder euro i betalningsbemyndiganden. Beloppen år 2019 och 2020 är beroende av om garantifondens målbelopp hålls oförändrat på 50 procent också efter 2018. Inom budgeten fördelas förändringarna så att det före 2020 överförs 3,3 miljarder euro från Fonden för ett sammanlänkat Europa, vilket motsvarar ca 10 procent av fondens totala finansiering, och 2,7 miljarder euro från programmet Horisont 2020, vilket motsvarar ca 3,5 procent av programmets totala finansiering. Resterande 2 miljarder euro ska finansieras genom den utnyttjade marginalen i budgeten (inklusive den samlade marginalen för åtaganden). Planen är dessutom att genom marginalen finansiera kostnader för förvaltningen av ett centrum för investeringsrådgivning med sammanlagt 110 miljoner euro år 2016—2020. Avsikten är att de driftsanslag som krävs för förslaget till förordning ska finansieras i sin helhet inom den fleråriga budgetramen 2014—2020.

2.3 Förslag till ändringsbudget nr 1/2015

För finansieringen år 2015 har kommissionen antagit ett separat förslag till ändringsbudget nr 1/2015, där det föreslås att åtagandebemyndigandena för garantifonden ska uppgå till 1,36 miljarder euro och betalningsbemyndigandena till 10 miljoner euro. Dessa åtagandebemyndiganden för 2015

samlas in genom att man till garantifonden omfördelar åtagandebemyndiganden till ett värde av 790 miljoner från Fonden för ett sammanlänkat Europa och 70 miljoner från forskningsprogrammet Horisont 2020 samt genom att 500 miljoner euro av anslagen för det gemensamma företaget för Iter och utveckling av fusionsenergi (*The European Union's Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy*) tas i bruk som åtagandebemyndiganden. Avsikten är att användningen av pengarna från Iter ska kompenseras i budgetarna för 2018—2020. De betalningsbemyndiganden (10 miljoner euro) som det föreslås att ska tas i bruk 2015 ska tas från Iters betalningsbemyndiganden, och avsikten är att de ska användas till att inrätta ett centrum för investeringsrådgivning genom Efsi.

2.4 Europeiskt centrum för investeringsrådgivning

Utöver den finansiering som sker genom Efsi ska det enligt kommissionens förslag inrättas ett Europeiskt centrum för investeringsrådgivning. Detta centrum ska tillhandahålla ökat stöd till utarbetande och förberedelse av projekt i unionen genom att utnyttja sakkunskap hos kommissionen, EIB, nationella utvecklingsbanker och de europeiska struktur- och investeringsfondernas förvaltningsmyndigheter. Centrumet för investeringsrådgivning ska inrättas som en enda kontaktpunkt för frågor om tekniskt stöd till investeringar i unionen.

2.5 Förteckning över investeringsprojekt

Enligt förslaget bör kommissionen och EIB med stöd från medlemsstaterna främja inrättandet av en överskådlig förteckning över nuvarande och framtida investeringsprojekt i unionen som det är lämpligt att investera i. Denna projektförteckning bör säkerställa att information om investeringsprojekt ställs till allmänhetens förfogande regelbundet och på ett strukturerat sätt så att investerare får tillförlitliga uppgifter som de kan basera sina investeringsbeslut på.

Eftersom Efsi fattar självständiga beslut om projekten innebär det faktum att ett projekt upptas i projektförteckningen inte automatiskt att projektet får stöd från Efsi. Projektförteckningen bör även ha en bredare räckvidd när det gäller att identifiera projekt i hela unionen. Detta kan innebära projekt som kan finansieras fullt ut av den privata sektorn eller med stöd av andra instrument som tillhandahålls på europeisk eller nationell nivå.

2.6 Artiklarna

Inrättande av en Europeisk fond för strategiska investeringar och ett Europeiskt centrum för investeringsrådgivning (artiklarna 1—3)

Artikel 1 i den föreslagna förordningen ger kommissionen befogenhet att med EIB ingå ett avtal om inrättandet av Efsi och avgränsar syftet med Efsis transaktioner. I artikel 2 i den föreslagna förordningen fastställs att en EU-garanti ska anslås till särskilda finansierings- och investeringstransaktioner som EIB genomför genom Efsi. I artikel 3 i förordningen finns bestämmelser om fondens förvaltningsstruktur och om detaljerna gällande dem. Bestämmelser om inrättande av ett Europeiskt centrum för investeringsrådgivning finns i artikel 2.2.

Beviljande av en EU-garanti och inrättande av en EU-garantifond (artiklarna 4—8)

Genom artikel 4 i den föreslagna förordningen upprättas en EU-garanti för EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner. I artikel 5 i förordningen finns bestämmelser om krav för användning av EU-garantin i och med att det i artikeln definieras vilka sektorsvisa mål inom unionens politik den kan stödja, och i artikel 6 fastställs vilka instrument som kan omfattas av garantin. EU-garantins täckning och villkor fastställs i artikel 7 och bestämmelser om själva garantifonden finns i artikel 8, där dessutom kommissionen ges befogenhet att efter 2018 anta delegerade akter om justering av målbeloppet med 10 procent.

Inrättande av en förteckning över europeiska investeringsprojekt (artikel 9)

I artikel 9 finns bestämmelser om inrättande av en förteckning över europeiska investeringsprojekt.

Rapportering, ansvarighet samt utvärdering och översyn av Efsis transaktioner (artiklarna 10–12)

I artikel 10 i den föreslagna förordningen finns bestämmelser om EIB:s och EIF:s rapportering och redovisning. Artikel 11 gäller ansvarighet och i artikel 12 finns bestämmelser om EIB:s och kommissionens regelbundna utvärderingar.

Allmänna bestämmelser (artiklarna 13–17)

I artikel 13 fastställs att information om verksamhet som omfattas av EU-garantin ska göras allmänt tillgänglig. I artiklarna 14 och 15 behandlas revisionsrättens och Olafs respektive befogenheter. I artikel 16 utesluts vissa typer av verksamhet. I artikel 17 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det relevanta förfarandet.

Ändringar (artiklarna 18–19)

I artiklarna 18 och 19 föreskrivs en omfördelning av driftsanslagen från programmet Horisont 2020 (förordning (EU) nr 1291/2013) och Fonden för ett sammanlänkat Europa (förordning (EU) nr 1316/2013).

3 Rättslig grund

Det finns fyra rättsliga grunder för förslaget (artiklarna 172, 173, 175.3 och 182 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt) eftersom fondens verksamhet berör ett flertal politiska områden, och genom förordningen ändras såväl förordningen om ramprogrammet Horisont 2020 som förordningen om Fonden för ett sammanlänkat Europa. Enligt statsrådets bedömning är de rättsliga grunderna valda på tillbörligt sätt och dessutom kompatibla när det gäller fonden.

Rådet beslutar om förslaget med kvalificerad majoritet, och det behandlas i det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

4 Subsidiaritet och proportionalitet

Enligt artikel 5 om subsidiaritetsprincipen i fördraget om Europeiska unionen (FEU) ska åtgärder vidtas på EU-nivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Enligt kommissionen kan målen för förslaget till åtgärd inte i tillräcklig omfattning uppnås av medlemsstaterna, utan de kan bättre uppnås på EU-nivå. Mer specifikt kommer EU-nivån att möjliggöra stordriftsfördelar vid användningen av innovativa finansieringsinstrument genom att privata investeringar katalyseras i hela EU och EU-institutionerna och deras expertis och kunskap utnyttjas. Multiplikatoreffekten och de konkreta effekterna kommer därför att vara mycket större än vad som skulle kunna uppnås genom en investeringsoffensiv i en enskild medlemsstat eller en grupp medlemsstater. Förslaget går enligt kommissionen inte utöver vad som krävs för att uppnå de mål som eftersträvas. Statsrådet anser att förslaget följer subsidiaritetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser för lagstiftningen och ekonomiska konsekvenser

Förordningen är direkt tillämplig rätt och behöver därmed inte separat genomföras nationellt,

och den förutsätter inga ändringar i Finlands lagstiftning. Upprättandet, främjandet och upprätthållandet av en nationell projektförteckning kan ändå föranleda administrativa åtgärder eller påföljder.

Förslaget till ändringsbudget 1/2015 påverkar i den form som kommissionen presenterat inte direkt budgeten för 2015.

Betalningarna till garantifonden från och med år 2016 ökar dock ytterligare det allmänna trycket på det tak för betalningsbe-

myndiganden som fastställs i EU:s fleråriga budgetram, vilket kan leda till ett tryck på att höja ramnivån när EU:s budgetram undersöks efter halva tiden år 2016.

I kommissionens förslag ingår att en outnyttjad marginal för åtaganden ska tas i bruk 2016–2018 så att 400 miljoner euro tas i bruk det första året, 1 000 miljoner euro det andra året och 600 miljoner euro det sista året. Planen är dessutom att genom marginalen finansiera kostnader för förvaltningen av centrumet för investeringsrådgivning med sammanlagt 110 miljoner euro år 2016–2020. Finlands kalkylerade andel av unionens budget är 1,6 procent. De direkta budgetära konsekvenserna för Finland av ibruktagandet av åtagandemarginalen på totalt 2,11 miljarder euro blir sålunda ca 34 miljoner euro under 2016–2020 jämfört med om marginalen inte tas i bruk.

Det förutnämnda tilläggsfinansieringsbehovet har inte tagits i beaktan i ramförberedelserna 2015–2018. Det nödvändiga tilläggsfinansieringsbehovet ska tas i beaktan vid rambeslutets 2016–2019 förberedelser.

Efsis verksamhet uppskattas medföra nytta för Finland i och med att det ur fonden är möjligt att få finansiering för mer riskfyllda projekt till något förmånligare villkor än på marknaden. Centrumet för investeringsrådgivning erbjuder dessutom experthjälp och projektkunskap.

6 Ålands ställning

Ärendet hör med stöd av 5 kap. 59 a § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) till rikets lagstiftningsbehörighet.

7 Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen i Europeiska unionen

Förslaget till förordning samt ett utkast till statsrådets skrivelse som hänför sig till det behandlades vid ett möte i sektionen för budgetfrågor (sektion 34) den 2 februari 2015 samt i ett skriftligt förfarande i sektionen för samordning av den ekonomiska politiken och

internationella finansfrågor (sektion 1) den 2–3 februari 2015.

Skrivelsen behandlades dessutom den 2–3 februari 2015 i ett skriftligt förfarande i den stödgrupp som fungerade i ett tidigare skede av investeringsplanen. I stödgruppen företräds utöver finansministeriet också statsrådets EU-sekretariat, arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, miljöministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet samt undervisnings- och kulturministeriet.

Kommissionen presenterade förslaget till förordning för Ekofin-rådet den 27 januari 2015, och i början av 2015 kommer förslaget att behandlas i rådet av den tillfälliga Efsi-arbetsgrupp som tillsattes i januari.

I Europaparlamentet behandlas förslaget i utskottet för ekonomi och valutafrågor (ECON) och i budgetutskottet (BUDG).

Målet är att förordningen ska träda i kraft i juni 2015.

8 Statsrådets ståndpunkt

Finland anser att kommissionens strävan att främja tillväxten och konkurrenskraften med hjälp av investeringar är viktig, och Finland välkomnar kommissionens snabba agerande i frågan. Då kommissionens förslag täcker två av investeringsplanens delar, fonden och projektförteckningen, vill Finland betona att man samtidigt bör avancera också när det gäller den tredje delen, förbättrad lagstiftning.

Finland betonar att privata investerare har en central betydelse när det gäller att få fart på investeringarna. Därför bör de projekt som finansieras vara ekonomiskt lönsamma, och urvals förfarandet bör grunda sig på en marknadsmässig bedömning. Dessutom är det viktigt att ingen geografisk eller sektorsvis tilldelning tillämpas vid valet av de projekt som finansieras.

Betalningstaket för EU:s budgetram bör respekteras. Kommissionens förslag får inte leda till ett tryck på att höja ramnivån när EU:s budgetram undersöks efter halva tiden år 2016. Finland betonar även att styrformerna för den fond, det centrum för investeringsrådgivning och den projektförteckning som inrättas genom förordningen ska vara kost-

nadseffektiva. När det gäller dessa bör man även undvika att skapa överlappande funktioner och att öka nationella myndigheters och aktörers förpliktelser.

Detaljerna i förslaget till förordning, såsom begränsningen av Efsis verksamhetsområde och begränsningarna av de sektorsvisa målen för EU:s garanti, behandlas fortfarande. Finland anser att den befogenhet att från år 2018 anta delegerade akter om justering av målbeloppet med 10 procent som kommissionen enligt förslaget ges är problematisk. När det

gäller hur länge fondens verksamhet ska fortgå understöder Finland att det i förordningen anges en tid fram till vilken man kan åta sig nya projekt och att det fortsatta behovet av instrumentet utvärderas vid den tidpunkten. Dessutom finns det ännu öppna frågor bland annat i fråga om den outnyttjade marginal i EU:s budget som ska kanaliseras till fonden, de anslag som ska överföras från Fonden för ett sammanlänkat Europa och från programmet Horisont 2020 samt sammansättningen av Efsis styrelse.